

Consultatie van het voorontwerp voor een

Besluit ongewenste zeggenschap

telecommunicatie

Reactie van KPN

De ‘cumulatieregeling’ in artikel 1 (aanhef) kan leiden tot onnodige administratieve lasten

KPN maakt graag gebruik van de geboden mogelijkheid om op de conceptversie van het Besluit ongewenste zeggenschap Telecommunicatie te reageren. We beperken ons daarbij tot één onderdeel van de voorgestelde regeling.

In de aanhef van artikel 1 staat een ‘cumulatieregeling’: voor het behalen van de criteria van dat artikel moet niet alleen worden gekeken naar de omvang van de onderneming waarin zeggenschap wordt verkregen, maar ook naar die van de verkrijger (zelfs ‘alleen’). Dat leidt ertoe dat een onderneming die zelf al onder die criteria valt en die relevante invloed in een andere telecompartij wil verkrijgen, altijd onder de meldplicht zou vallen, ook als het ‘target’ heel klein is en de grenzen niet haalt.

KPN begrijpt dat een dergelijke cumulatieregeling is bedoeld om te voorkomen dat een (niet zelf al onder de criteria vallende) onderneming door het opkopen van ondernemingen die onder de grens blijven toch een positie zou kunnen creëren van relevante invloed, die buiten de controle zou vallen. Dat lijkt op zich een uitzonderingssituatie. Het kan alleen voorkomen als de verkrijger van zeggenschap al activiteiten heeft in de telecomsector (zoals hier gedefinieerd), maar zelf nog niet – rechtstreeks of via groepsmaatschappijen - aan de criteria voldoet en ook de ‘target’ daaronder blijft, maar zij samen wel boven de grens uitkomen. Bij een onderneming die nog niet actief is, maar via meerdere overnames boven de grens uitkomt is de regel niet nodig: het is in theorie nauwelijks denkbaar dat in meerdere ondernemingen op hetzelfde ondeelbare moment zeggenschap wordt verkregen. Als het om meerdere opvolgende overnames gaat zal bij de latere overname de overnemende partij al de eerder – ook al is dat slechts een minuut of een dag – overgenomen activiteiten al moeten meerekenen als eigen activiteiten. De cumulatieregeling is dus alleen nodig voor de verkrijging van zeggenschap die cumulatief zorgt voor de overschrijding van de gestelde grenzen door verkrijger en target samen.

Het voert te ver om die regel ook toe te passen in situaties dat de verkrijgende onderneming zelf allang onder de criteria valt en expliciet of impliciet allang op ongewenste zeggenschap is beoordeeld. Daarmee zou een kleine toevoeging aan die onderneming – waarin zelf geen ‘ongewenste’ zeggenschap bestaat, want dan zou die al zijn verboden – alsnog beoordeeld moeten worden. De regeling leidt daarmee tot een meldplicht en beoordeling die in hoge mate ‘pro forma’ is en die daarmee onnodige belasting oplevert voor zowel de onderneming als de Minister. Zulke onnodige administratieve lasten in ‘bagatelzaken’ moeten worden vermeden.

Primair meent KPN dat de situatie van een verkrijgende partij die al relevante invloed heeft en zeggenschap in een kleine onderneming verwerft al niet onder de meldplicht valt, omdat die verkrijging in de woorden van artikel 14a.2 lid 1 (*‘indien deze zeggenschap leidt tot relevante invloed in de telecommunicatiesector’*) eigenlijk niet ‘leidt tot’ de verkrijging van relevante invloed, want die bestond al. Daarmee hoeft volgens KPN een dergelijke melding ook niet plaats te vinden. Gelet op de woordkeuze verzoekt KPN de Minister dat in de toelichting op het Besluit expliciet aan te geven.

Mocht de Minister dat toch anders zien dan verzoekt KPN de redenen daarvoor uit te leggen en alsdan de cumulatieregeling toch alleen op te nemen voor de situatie waarvoor die is bedoeld. Dat zou kunnen door de woorden ‘en eventuele andere [...] alleen of tezamen’ in het eerste lid te laten vervallen en een tweede lid toe te voegen waarin wordt aangegeven dat indien noch de verkrijger van zeggenschap, noch de onderneming waarin zeggenschap wordt verkregen individueel boven de grenzen komt, maar zij dat gezamenlijk wel komen, eveneens sprake is van ‘relevante invloed’.